

РЕШЕНИЕ

№ 9045

гр. София, 16.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9694** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. К. В. - Г., като пълномощник на **СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), срещу РЕШЕНИЕ №3356/15.07.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 4^{-ти} с-в по н.а.х. дело №7977/2023г.**

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че процесният Електронен фиш (ЕФ) напълно съответства на образца, утвърден от министъра на вътрешните работи. Твърди, че законосъобразно е било образувано административно-наказателно производство въз основа на ЕФ, като издаването му е било съобразено с разпоредбите на чл.39, ал.4 ЗАНН, съответно на чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Смята, че с поведението си административнонаказаното лице е осъществило от обективна и от субективна страна нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), изразяващо се в неизпълнение на задължението за сключване на валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Сочи, че липсата на изчерпателно словесно описание на нарушението не рефлектира върху законосъобразността на ЕФ. Изтъква, че по аргумент от чл.647,

ал.3 КЗ, издаването на ЕФ за нарушение по КЗ, е възможно само за едно нарушение – управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. На това основание претендира, че не е възможно наказаното лице да не може да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърден ЕФ Серия Г №0042266, издаден от СДВР. Претендира да му бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение. Еwentуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатското възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Ответникът – Д. И. Н., от [населено място], оспорва жалбата. Поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Представя снимка на стикер за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за 2022г.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия Г №0042266, на основание чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.1 и чл.461, ал.1 КЗ, на ответника по касация Д. И. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 (двеста и петдесет) лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ.

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕН Електронен фиш Серия Г №0042266.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 20.04.2022г., в 17:23 часа, в [населено място], с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, моторно превозно средство (МПС) „Пежо 207“, регистрирано в РБългария и не спряно от движение, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , собственост на Д. И. Н., е извършила нарушение на КЗ. Нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство/система с № MD1196, представляваща одобрен тип пътна-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. Решаващият състав е приел, че процесният ЕФ е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в обстоятелствената му част не е описано нарушението. В ЕФ не е посочено с думи дали собственикът на автомобила е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, а това е съществен елемент от обективната страна на нарушението. Дори и да се приеме, че използваните съкращения насочват към „задължителна застраховка“, то следва да се има предвид, че КЗ предвижда различни видове задължителни застраховки. Според съда административното обвинение е останало неясно, неконкретизирано и реално е препятствано правото на защита на административнонаказаното лице. Обоснован е извод, че липсват факти, които да покриват състав на нарушение по КЗ, предвид което ЕФ се явява незаконосъобразен.

Тези изводи се не се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 4-^{ти} състав.

В разпоредбата на чл.461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава (по т.1) е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение №1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на МПС. Разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, притежаващо МПС, което е регистрирано на територията на РБългария и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административно-наказателната разпоредба на чл.638, ал.1, т.1 и т.2 КЗ предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ в размер 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал.4 на чл.638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на МПС средство се налага глобата или имуществената санкция по ал.1. Според нормата на чл.647, ал.3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно чл.189, ал.4, изр. 2^{ро} ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно неговото съдържание. Деянието е описано като „нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство/система“, като е посочен номерът на техническото средство. В ЕФ е дадена и цифровата квалификация на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава МПС - регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение. В обстоятелствената част на акта е посочено „установено управление на МПС, регистрирано в РБългария, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна зас“, което настоящият съдебен състав намира за достатъчно описание на деянието, за да се приеме, че изискването на закона е изпълнено надлежно от административно - наказващия орган. Макар и лаконично и чрез

използване на съкращение, описаното дава в достатъчна степен яснота относно фактическия състав на нарушението, който от своя страна позволява да се подведе под съответната правна норма. В разпоредбата на чл.461 КЗ са изброени задължителните застраховки по кодекса, като единствено тази по т.1, а именно - задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е относима и се свързва със словесното описание на нарушението. Твърденията на санкционираното лице, опитващо се да докаже, че към момента на нарушението е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за процесния лек автомобил, безспорно навежда на извод, че същото е съзнавало за какво нарушение му е повдигнато административно-наказателното обвинение.

Електронният фиш, като писмено обективизирано изявление, съдържа изначално определения в закона минимален обем от информация, от която става ясно и се разбира какво нарушение е извършила Д. И. Н., за която не е спорно, че е собственик на МПС с ДК [рег.номер на МПС] и съответно е задължен субект по смисъла на чл.483, ал.1, т.1 КЗ. Видно от представените с преписката доказателства ответникът по касация Н. е придобила процесния лек автомобил на дата 23.08.2021г. За него предишният собственик Ф. Д. е сключил застраховка „Гражданска отговорност“ (полица №BG/22/121002076481/20.07.2021г.), като са налице доказателства за плащане единствено на първата вноса от застрахователната премия. Чрез анекс към застрахователната полица, същата се прехвърля на новия собственик на автомобила, за който е сключена, а именно – Д. Н.. Безспорно е по делото, че застраховката „Гражданска отговорност“ по полица №BG/22/121002076481/20.07.2021г. е била със срок на покритие от 20.07.2021г., 10¹² ч. до 20.07.2022г., 23⁵⁹ ч., но същата е била прекратена поради неплащане на посочените в нея вноски за разсрочено плащане. След плащане на първата вноса, и с оглед липсата на представени доказателства за плащане (както се твърди от Н.), полицата е била прекратена на 05.11.2021г. Няма как съдът да кредитира като годни доказателствени средства, представените стикер, който може да бъде поставен на всеки един лек автомобил и талон за застраховка „Гражданска отговорност“, без попълнени номер на МПС и номер на застрахователната полица, валидни към датата на извършване на нарушението, без обаче да са представени доказателства за плащането на останалите вноски по полица №BG/22/121002076481/20.07.2021г.

Във връзка с гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че в процесния ЕФ достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства, правилно административно-наказващият орган е приел, че ответникът по касация Д. Н. е извършила вмененото ѝ нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност.

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че обжалваният съдебен акт следва да бъде ОТМЕНЕН, като постановен при наличие на касационно основание за отмяна – чл.348, ал.1, т.1, във вр. с ал.2, предл. 1^{-BO} НПК и на основание чл.222, ал.1 АПК, делото решено по същество, чрез ПОТВЪРЖДАВАНЕ на ЕФ.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 120 (сто и двадесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град,
III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №3356/15.07.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,
Наказателно отделение, 4^{-ти} с-в по н.а.х. дело №7977/2023г. и вместо него
ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия Г №0042266, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Д. И. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните
работи, представлявана от директора, с адрес: [населено място], [улица], сумата от
120 (сто и двадесет) лева – разноски по к.а.х. дело №9694/2024г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.